

Publicerad 2018-07-27 21:11 av ingenallsegentligen

(fingerpistoler till alla som läser)

Sommar-struntat i allt

Vem ska döma oss

När vi drömmer om något

när vi ser något i horisonten

När vi bryter oss loss

För vi behöver livsrum

och ni ger efter tum för tum

tills vi äger världen

för det majestätiska är permanent

eller vacklande flyktigt

impulsivt och långsiktigt

någon mix av tur och skickligt

mest bara på riktigt

Och jag ser dig gå upp som gryningen

jag ser dig dansa på molnen

högre upp än saturnus ringar

håll fram handen så får du en på var och en av dina fingrar

du är i horisonten där det skimrar

ljuset i mörkrets småtimmar

solvindar drar i dina kläder och ditt hår

Anubis har lagt sitt hjärta i sin andra vågskål

För alla dina lögnaktiga stavelser

lämnar han alla kraven

och bara hoppas att hans synder

kan rentvå dina i graven

solvindar drar i dina kläder, ditt hår

du är Marilyn Monroe

istället för svart-vitt är du stjärnljus och natthimmelsblå

hela Hollywood vill ha dig, fast med soluppgången faller din ridå

Den går upp och du är stjärnljus, himmelsblå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren ingenallsegentligen med Poeter.se id #53546 innehar upphovsrätten